

Ζευγάρι

Ζευγάρι, το, ουσ. [<αρχ. ζευγάριον, υποκορ. του αρχ. ζεύγος], το ζευγάρι. **1.** άντρας και γυναίκα που συνδέονται με ερωτικό δεσμό ή που είναι παντρεμένοι, το ζεύγος: «ταιριαστό ζευγάρι». **2α.** (για ζώα) που είναι ζεμένα μαζί: «ένα ζευγάρι βόδια || ένα ζευγάρι άλογα». **β.** που είναι ένα αρσενικό και ένα θηλυκό: «έχω ένα ζευγάρι κουνέλια» **3.** σε θέση επίρρ. μαζί: «αυτά τα δύο πάνε ζευγάρι, γιατί αν πάρεις εσύ το ένα, τ' άλλο δε θα μπορεί να πουληθεί μοναχό του». Υποκορ. **Ζευγαράκι, το** (βλ. λ.)·

- αυτός είναι τρία βόδια δυο ζευγάρια, βλ. λ. [βόδι](#)·

- γίναμε ζευγάρι, (για άντρες και γυναίκες μαζί) συνδεθήκαμε με ερωτικό δεσμό ή παντρευτήκαμε: «απ' τη μέρα που γνωριστήκαμε, γίναμε ζευγάρι || την άλλη Κυριακή θα γίνουν ζευγάρι στην τάδε εκκλησία». (Λαϊκό τραγούδι: έλα, γλυκιά μου βλάμισσα - αμάν, αμάν, να γίνουμε ζευγάρι· οι μάγκες θα μας έχουνε - αμάν, αμάν, το μόνο τους καμάρι)·

- κάνουν καλό ζευγάρι, **α.** (για άντρες και γυναίκες μαζί) αποτελούν ταιριαστό ζευγάρι: «ο τάδε με την τάδε κάνουν καλό ζευγάρι». **β.** (γενικά για πρόσωπα) αποτελούν ταιριαστό συνδυασμό: «οι δυο καινούριοι παίχτες που πήραμε για το κέντρο κάνουν καλό ζευγάρι»·

- κάνω ζευγάρι, οργώνω με αλέτρι: «αύριο θα κάνω ζευγάρι το τελευταίο χωράφι που μου έμεινε». Ίσως από το ότι, συνήθως, το όργωμα γινόταν από δυο ζώα, κατά προτίμηση βόδια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας